

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: "کرین لویکه فلد" - Von Karin Leukefeld
برگردان و افزوده از: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۰۷ فبروری ۲۰۱۷

همه چیز کمبود است

از صد روز بدین سو که تهاجمات علیه "دولت اسلامی یعنی داعش IS" در موصل جریان دارد، حملات هوایی باعث قتل افراد ملکی می شود. مصاحبه ای در زمینه با "سواد نایج ال عزازی Souad Naij Al-Azzawi"

۲۵ جنوری ۲۰۱۷ شهر جنگزده: مردم ملکی از شرق موصل در اثر زد و خورد ها میان "داعش" و ارتش عراق فرار می کنند. -Foto: .AP Photo/ Khalid Mohammed-

سؤال: در صورتی که ما در مطبوعات المان به طور کلی در این چند روز یک اندازه در باره اوضاع در موصل باخبر شویم، فقط گزارش از جنگ پیرامون موصل است که هزاران نفر از آنجا فرار می کنند و قشون عراق شرق موصل را تحت تصرف خود در آورده است. آیا چنین اخباری با آنچه شما از موصل می شنوید، مطابقت دارد؟

جواب: اکثر رسانه ها گزارشات گمراه کننده ای مشابهی را انتشار می دهند. آنها عکس ها و کلیپ های ویدئویی را نشان می دهند، که در آنها ارتش عراقی و پیشمرگه دیده می شوند که چطور جنگجویان "داعش" را در جاده ها شکار می کنند و به چه ترتیب مناطقی را که تحت کنترل خود دارند به افراد ملکی رسیدگی و از آنها مراقبت می کنند. حقیقت

این است که زیادتیر از یک هفته است که شب و روز به صد ها حمله هوایی ائتلاف ایالات متحده و راکت های برد بلند از بالای مناطق مسکونی، که آنها می خواهند تا آن مناطق را آزاد بسازند، در پرواز هستند. به صدها تن از افراد ملکی کشته می شوند و یا با ویران شدن خانه های شان زخمی می شوند. بعضی ها در صورتی که بتوانند، فرار می کنند ولی کسانی که قادر به فرار نیستند، در خانه هائی که برای آنها مانند دام است، می گذرانند. خانه های بدون برق، بدون آب آشامیدنی، بدون مواد غذایی. طوری که آنها "رمله" و "فلوجه" و اکثر محلات دیگر را منهدم کرده اند و مطمئن هستند که جنگجویان "داعش" از این مناطق عقب نشینی کرده اند، آنموقع است که ارتش با گروه های تلویزیونی که مجهز با کامره های عکسبرداری هستند، وارد مناطق می شوند و "موفقیت" خود را به معرض دید همگان قرار می دهند. در همین اثناء زخمی هائی که هنوز هم در زیر خرابه های خانه های خود هستند، جان های خود را به سبب نبودن وسایل حمل و نقل جهت نجات آنها، از دست می دهند. در صورتی که اگر زخمی ها هم بتوانند انتقال داده شوند، مگر هیچ شفاخانه ای در نزدیکی وجود ندارد تا بتوانند زخمی ها در آنجا تحت سرپرستی و مراقبت قرار بگیرند. دلیل آن هم منهدم ساختن شفاخانه ها توسط قوای نظامی ائتلاف ایالات متحده امریکاست، که من این عمل آنها را نابودی عمدی مردم ملکی عراق می نامم.

سؤال: آیا می دانید که چه تعداد مردم هنوز هم در موصل زندگانی می کنند؟

جواب: از زمان شروع عملیات نظامی تا به حال حدود ۲۰۰.۰۰۰ انسان فرار کرده است. متباقی تقریباً باید حدود ۸۰۰.۰۰۰ انسان باشد که در موصل زندگانی می کنند.

سؤال: شما در باره وضع زندگانی آنها چه می دانید، زندگانی روز مره آنها چطور به نظر می رسد؟

جواب: اوضاع در شهر "موصل" وحشتناک است. برق وجود ندارد، آب پاک آشامیدنی موجود نیست، بنزین نیست، مواد غذایی نیست. چطور باید انسانها بتوانند با سرو صدای هولناک و وحشتناک بمباردهای طیارات جنگی و با ترس و خوف این که هر لحظه امکان دارد که آپارتمانها و خانه های آنها مورد اصابت حملات بعدی راکت ها قرار بگیرند و به خاک یکسان گردند، بخوابند. در صورتی که خانه های آنها توسط راکت های "نجات دهندگان" مورد اصابت قرار بگیرد، فامیل ها نمی دانند که اطفال و یا کهنسالان خود را، اعضای مریض خانواده و همسایه ها را در کدام جای امن می توانند جای بدهند، تا آنها زخمی و یا کشته نشوند. با کمبود ادویه و تخریب شفاخانه ها، واضح است که، امراض بی خطر به سادگی می توانند منجر به مرگ و میر اطفال و کهنسالان شود.

سؤال: طبق توضیحات مطبوعات فرماندهی مرکزی "قوای هوایی" ایالات متحده "ائتلاف ضد داعش" دانشگاه موصل را از شروع سال چندین روز متواتر مورد حمله قرار داده اند. به تاریخ ۱۸ جنوری گفته شد: " آزاد ساختن دانشگاه موصل و تسخیر آن از "داعش" که به حیث پایگاه مهم جهت عملیات های نظامی و تحقیقاتی خود از آن استفاده می نمودند، از اهمیت خاصی برخوردار می باشد. این دانشگاه از نگاه کلتوری برای مردم موصل مهم و همچنان به حیث تأسیسات آموزشی یک سمبول پر اهمیت شهر است". شما خود تان در موصل تحصیل کرده و ارتباط با فاکولته ها دارید، از آنجا چه معلومات دارید؟

جواب: آنها یعنی قوای هوایی امریکا و متحدین، طبیعیت است که چنان ادعائی نمایند تا جنایات جنگی خود را ببوشانند. آنها در مجموع تمام زیر بنا های ملکی در موصل را مورد حملات خود قرار داده اند: تأمین انرژی الکتریکی، مجتمع

آبرسانی، شفاخانه ها، تأسیسات صنعتی دواسازی. ذخیره خانه های مواد غذایی، بدون استثناء مؤسسات تأمین و سرپرستی دولتی همگانی، بانک ها و طبعاً دانشگاه را. در صورتی که ما "فلوجه و رمادی" را شامل بسازیم، تخریب سیستماتیک تمام شهرها و نابودی عربها ارتباط می گیرد به تمام آن نقاطی که در برابر قوای اشغالگر در آن مناطق مقاومت صورت گرفته است. اشغالگران ایالات متحده این سه شهر را (در اثنای اشغال عراق از سال ۲۰۰۳، "مثلث مرگ" نامیده اند. بمباردانه های مناطق مسکونی، تعداد زیاد کشته شدگان، تخریب زندگانی مردم ملکی و تأسیسات آنها در این شهرها همه ارتباط به پلانهای ایالات متحده آمریکا می گیرد تا از عراق یک "کشور شکست خورده" را به وجود بیاورد که هیچ یک از شهرها در موقعیتی قرار نداشته که علیه برنامه های تجزیه طلبانه در کشور از خود دفاع و ممانعت نموده این توانائی را بیابند تا کنترل و حاکمیت نفت و دیگر منابع ملی عراق را به عهده خود بگیرند.

سؤال: قوای نظامی ایالات متحده از این صحبت می کنند که دانشگاه موصل را آزاد کرده اند؟

جواب: من آن را نابودی، تخریب و انهدام موصل به شمول دانشگاه آنجا می نامم. اگر آنها شهر را آزاد ساخته می توانستند و می خواستند ساکنان آن را نجات بدهند، آنها می توانستند تا از یک تکتیک گوریلائی استفاده کنند. لیکن آنها طوری دیگری تصمیم گرفتند و تلفات هزاران نفر از افراد ملکی را "خسارات جانبی" نامیدند. آنچه که در موصل در دانشگاه و علیه مردم به وقوع پیوسته است، جنایت جنگی است.

سؤال: در یکی از بمباردمان ها پروفیسر "محمد طیبی ال - لیلا" با فامیل وی به قتل رسیدند. شما نزد وی درس خواندید، ایشان چطور یک مردی بود ؟

جواب: پروفیسر "محمد ال - لیلا" یک شخصیت هوشمند، توانا، جدی، آبرومند و فعال در فاکولته بود، وی شغل خود را بسیار جدی می گرفت. وی موصل را بسیار دوست داشت و هیچگاه شهر، دانشگاه و محصلان را ترک نکرده بود. نه در زمان تحریمات اقتصادی از ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۳ و نه هم در اثنای قوای اشغالگر بعد از ۲۰۰۳. در این زمان زیادتر از ۶۰ درصد تحصیل کرده های عراقی کشور را ترک گفتند. اولتر از همه کسانی که تحصیلات خود را در آمریکا و بریتانیا به پایان رسانده بودند، آنها نمی توانستند تا شرایط مشکل زندگانی و موقعیت امنیتی زیاد وخیم را تحمل نمایند. مگر وی در موصل باقی ماند و زیادتر از ۶۰ تن از کسانی را که به درجه داکتری بودند و همچنین محصلانی که ماستری خود را در بخش انجیری ساختمان می گرفتند، آنها را مراقبت و رهنمائی می کرد. در سال ۲۰۱۴ وی را به حیث دانشمند ممتاز عراقی برجسته ساختند. وی از این که خانه خود را که در محله "دهوبات Dhubat" طرف راست "تیگرس Tigris" قرار داشت، ترک کند امتناع می ورزید، زیرا "داعش" خانه هائی را که باشندگان آن ترک نموده بودند، همه را ضبط می کرد. وی با فامیل خود در ویرانه های خانه خود کشته شد. مرگ وی نه تنها برای ما و شاگردان وی یک فاجعه است بلکه یک فاجعه برای مجموع دانشمندان و برای شهر موصل است.

سؤال: جنبش صلح طلبی، روشنفکران، دانشمندان در تمام جهان به ندرت در باره این که، در موصل چه اتفاق رخ می دهد، اظهار نظر می کنند. چرا؟

جواب: بسیار ساده ست: اکثر رسانه ها با گزارشات گمراه کننده آنچه را که در موصل به وقوع می پیوندد، از انظار مردم پنهان می کنند. عملیات های نظامی آزادی سازی در هنگامی صورت گرفت که تمام جهانیان متوجه تعویض رئیس جمهور در ایالات متحده آمریکا بودند. این مطمئناً تصادفی نبوده است، هیچ کسی توجه به جنایات و تبهکاری

هائی که آنها در موصل مرتکب شده اند، نمی کند. علاوه بر آن، افرادی که از جنایاتی که در موصل رخ داده است، نام ببرند، آنها متهم به حمایت از ترور و "داعش" می شوند. آنها واضحاً تهدید می شوند. دولتها در اروپا می خواهند تا از مشکل فراریان خود را بدون قید و شرط راحت بسازند.

آنها فکر می کنند که در عراق انسانهای بیگناه را به قتل برسانند و تمام شهرها را ویران کنند و بگویند که می خواهیم تا "داعش" را نابود کنیم. یعنی به قیمت مناسب برای نابودی "داعش" همان کشتار انسانها و نابودی شهرهای شان می باشد. برای آنها اصل مسأله این است که فراریان دوباره به وطن خود برگردند و در آنجا به زعم آنها خوش و سعادت مند به زندگانی ادامه دهند.

سؤال: مطبوعات المان اکثراً تأکید می کنند که در "عراق جنگ مذهبی" است. مردم سنی علیه شیعه و به عکس آن مردم شیعه علیه سنی می جنگند. عسیوی ها، ایزیدی ها Jesiden، آسوری ها Assyrer در مقابل دیگران از خود دفاع می کنند. آیا همینطور است؟

جواب: تنشج میان گروپ های مذهبی توسط اشغالگران به وجود آمده است تا عراق را تسخیر نمایند و کنترل تمام منابع آن را به عهده خود بگیرند. موضوعاتی که در قانون اساسی توسط امریکائی ها تحریر و تحمیل شده، روند دشواری های عقیدتی سیاسی را باعث شده است. عراقی ها صد ها سال صلح آمیز با همدیگر زندگانی کردند. آنچه که امروز رخ می دهد، اختلافات منافع میان کسانیکست که به اشغال عراق مشغول هستند. مگر توسط اکثریت مطبوعات به حیث "جنگ مذهبی" وانمود می شود.

سؤال: اقلیت های مذهبی و گروپ های مردم مانند کرد ها توسط دولتهای غربی حمایت می شوند. به طور مثال فرانسه و المان گروپی از کرد ها "پیشمرگه" را با دادن سلاح حمایت می کنند و آنها را آموزش می دهند، امریکا "ایزیدی ها" و قطعات "آسوریها" را ایجاد نموده اند. دولت ایران شبه نظامیان شیعه را حمایت و مساعدت می کند و همه در مجموع از ارتش عراق حمایت و پشتیبانی می کنند. چرا؟

جواب: عراقی ها خلق تمدن بین النهرین هستند، آنها از یک دیگر زیاد متفاوت و متمایز ولی دارای تمدن واحد و یگانه هستند. این که سرپرستی ایالات متحده امریکا و دولت بریتانیا تصمیم گرفتند تا تمام منابع تیل در شرق میانه را تحت کنترل خود بیاورند، همچنان تصمیم گرفتند که اسرائیل بتواند خود را بدون ممانعت در منطقه گسترش بدهد. به آنها واضح بود که در صورتی می توانند به خواست شان برسند که عراق را چند قسمت کنند و آنها را به سه و یا زیادتر مناطق خرد و کوچک پارچه پارچه نمایند. انجام این پاشیدگی در راستای گروپهای مختلف مردم و گروپهای مذهبی باعث می شود تا علیه یکدیگر جنگ کنند. لذا هر کدام از گروپهای درگیر در جنگ ضرورت به حمایت ایالات متحده امریکا و ناتو دارند. آنچه را در حال حاضر شاهد آن هستیم، در واقع ختم کامل پروژه ایست که آنها در سال ۱۹۹۱ با جنگ عراق و شروع تحریمات ملل متحد و به وجود آوردن رژیم امنیت منطقه ئی شروع کرده بودند: فروپاشی کشور عراق.

افزوده مترجم:

در ماه گذشته، یعنی زمانی که حملات ارتش سوریه و روسیه علیه مواضع تروریست های القاعده در شهر حلب، جریان داشت، همه شاهد بودیم که رسانه های وابسته به امپریالیزم با چه بی شرمی، از تلفات افراد غیر نظامی و ملکی

صحبت نموده، نه تنها آنهایی را که درگیر جنگ بودند، جنایتکار جنگی می نامیدند، بلکه گستاخانه تمام آنهایی را که به قضیه از زاویه دیگری نظر می انداختند، نیز بد و بیراه می گفتند. مگر اینک که عین قضیه در مقیاس بزرگتر و دهشتناکتری بر موصل جریان دارد، باز هم شاهدیم که هیچ یک از رسانه های رسمی، نامی از موصل نمی برند، تا نکند کسی به این فکر بیفتد که نسبت به سرنوشت مردم موصل تحقیق نماید.

به نظر من چنین موضعگیری ضد اخلاقی و ضد انسانی رسانه های رسمی، به بهترین صورت گواه آن است که در دنیای تحت سیطره سرمایه امپریالیستی، تمام رسانه های رسمی بخشی از وزارت های جنگ آنها بوده، همه و بدون استثناء در خدمت امپریالیزم قرار دارند.

بدون فاصله باید بیفزایم، اظهار همدردی، غمشریکی و حمایت از مبارزه خلق عراق، به هیچ صورت به معنای دفاع از "داعش" و سایرگدی های کوکی ساخت امپریالیزم نیست، زیرا آنها خود بخشی از یک توطئه عظیم علیه خلقها می باشد. به نظر من بشریت آزاده و متعهد، می باید با تفکیک قایل شدن بین امپریالیزم و ایادی اش در یک سو و خلقهای مورد تجاوز قرار گرفته در سوی دیگر، قاطعانه در کنار خلقها ایستاده، این فرصت را به امپریالیزم مساعد نسازند تا هم خلقهای یک کشور را نیست و نابود کند و هم خود را قهرمان آزادی معرفی بدارد.

منبع:

, Seite 3 / Schwerpunkt [Ausgabe vom 26.01.2017](#) Aus: